

ONTWERP VAN DECREET TOT OPRICHTING VAN RODE KRUIS-VLAANDEREN**Samenvatting**

Dit ontwerp van decreet regelt de oprichting van een rechtspersoon *sui generis* onder de naam Rode Kruis-Vlaanderen.

Het ontwerp van decreet bepaalt de missie en opdrachten van Rode Kruis-Vlaanderen en bevat nadere regels over het bestuur en de bevoegdheden van Rode Kruis-Vlaanderen.

Op die manier wordt de rol van het Rode Kruis-Vlaanderen als 'Helper van de Overheid', die reeds volgt uit de Verdragen van Genève, decretaal verankerd.

MEMORIE VAN TOELICHTING**I. ALGEMENE TOELICHTING****A. Situering**

1. In de negentiende eeuw werd het Internationale Rode Kruis opgericht. Vrij snel hierna volgde de oprichting van het Belgische Rode Kruis. Met de Wet van 30 maart 1891 waarbij de burgerlijke verpersoonlijking verleend wordt aan de Vereniging van het Belgische Rode Kruis (hierna ook: de Basiswet) werd een publiekrechtelijke status gegeven aan het Belgische Rode Kruis. Het Belgische Rode Kruis is de erkende lokale entiteit van het Internationaal Comité van het Rode Kruis.

De laatste decennia heeft het Belgische Rode Kruis haar activiteiten en bestuursorganen echter per taalgemeenschap georganiseerd. Zo worden de activiteiten van het Belgische Rode Kruis uitgeoefend door de zogeheten 'gemeenschappen' van het Belgische Rode Kruis. Dit zijn Rode Kruis-Vlaanderen, Croix-Rouge de Belgique - Communauté Francophone en Deutschsprachige Rotkreuz-Gemeinschaft. Elke 'gemeenschap' voert haar eigen boekhouding en heeft haar afzonderlijke beslissingsorganen, met name de gemeenschapsraad, de raad van bestuur van de humanitaire diensten en de raad van bestuur van de dienst voor het bloed.

Het ontbreekt de 'gemeenschappen', en dus ook Rode Kruis-Vlaanderen, vandaag aan eigen rechtspersoonlijkheid. In de praktijk leidt dit tot een discrepantie tussen wie beslist en wie verantwoordelijk is.

2. Het verlenen van rechtspersoonlijkheid aan de 'gemeenschappen' van het Belgische Rode Kruis, kan enkel gebeuren bij decreet van de bevoegde gemeenschap. Rekening houdend met de intussen vernieuwde staatsstructuur,

besloot de afdeling administratie van de Raad van State in haar advies van 24 februari 1984 namelijk dat de maatschappelijke doeleinden van het Belgische Rode Kruis, zoals opgenomen in de toenmalige statuten, gemeenschapsmateries betreffen. De belangrijkste taken van het Belgische Rode Kruis vormen immers persoonsgebonden aangelegenheden, die conform artikel 5, §1, I en II, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 onder de bevoegdheid van de gemeenschappen vallen. De Vlaamse Gemeenschap is om die reden als enige bevoegd om rechtspersoonlijkheid te verlenen aan de Vlaamse 'gemeenschap' van het Belgische Rode Kruis.¹

3. Rode Kruis verenigingen overal ter wereld zijn 'Helper van de Overheid'. Dit unieke juridische statuut wordt bekomen door een gezamenlijke oprichting door het Internationaal Comité van het Rode Kruis en de lokale overheid, op basis van het Eerste Verdrag van Genève. Rekening houdend met het voormelde advies van de afdeling administratie van de Raad van State, is Rode Kruis-Vlaanderen ook te beschouwen als 'Helper van de Vlaamse Overheid'.

4. Binnen de schoot van Rode Kruis-Vlaanderen werden ondertussen ook verschillende organisaties opgericht. Het betreft met name de vzw Zorgbib Rode Kruis-Vlaanderen, vzw Rode Kruis-Vlaanderen Internationaal, vzw Rode Kruishotel, vzw Rodekruisvakanties, vzw Jeugd Rode Kruis, vzw Vormingsinstituut Rode Kruis-Vlaanderen en de Private stichting Onderzoeks- en Ontwikkelingsfonds Rode Kruis-Vlaanderen. Deze organisaties verrichten belangrijke taken op het vlak van onder meer opleidingen, jeugdwerking en wetenschappelijk onderzoek. Deze taken vallen eveneens binnen de Vlaamse deelstatelijke bevoegdheden.

5. Gelet op bovenstaande, heeft Rode Kruis-Vlaanderen de Vlaamse Overheid bij schrijven van 22 juni 2023 gevraagd om de nodige stappen te nemen teneinde de rol van Rode Kruis-Vlaanderen als 'Helper van de Vlaamse Overheid' te formaliseren en de rechtspersoon Rode Kruis-Vlaanderen op te richten. Het Rode Kruis-Vlaanderen wenst daarbij uitdrukkelijk niet te raken aan de Basiswet van 1891. In het kader van de internationale erkenning is het namelijk belangrijk dat er een federale overkoepelende organisatie blijft bestaan wiens activiteiten zich uitstrekken over het hele Belgische grondgebied.

Met volle respect voor de rol van het Rode Kruis als 'Helper van de Overheid' en rekening houdend met de Fundamentele Beginselen van de Internationale Rode Kruis- en Rode Halvemaanbeweging, wil dit ontwerp van decreet rechtspersoonlijkheid toekennen aan Rode Kruis-Vlaanderen.

Bovendien wil het ontwerp van decreet de mogelijkheid openlaten voor Rode Kruis-Vlaanderen om beroep te doen op de bestaande organisaties die reeds werkzaam

---

¹ Adv. RvS., afdeling Administratie, nr. A.30.590/VII-9-893, van 2 maart 1984, p. 12.

zijn onder de koepel van Rode Kruis-Vlaanderen en om nieuwe organisaties op te richten.

6. Gelet op het feit dat het Belgische Rode Kruis de erkende lokale entiteit van het Internationaal Comité van het Rode Kruis is voor het hele Belgische grondgebied, is het uitdrukkelijk niet de intentie van de decreetgever om de principes van de wet van 1891, die nog steeds in voege is en die sinds de inwerkingtreding ervan ook ongewijzigd bleef, in vraag te stellen, terwijl de decreetgever daar in het kader van de opeenvolgende staatsvormingen, en gelet op het voormelde advies van de Raad van State van 24 februari 1984, wel bevoegd voor zou zijn. De Basiswet blijft evenwel onverkort van toepassing op het Belgische Rode Kruis. Voorliggend ontwerp van decreet creëert enkel een duidelijk kader voor Rode Kruis-Vlaanderen en voor de organisaties die op heden opereren onder haar koepel. Dit ontwerp van decreet heeft evenmin een impact op het vermogen van het Belgische Rode Kruis.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

Rode Kruis-Vlaanderen opereert vandaag als 'gemeenschap' van het Belgische Rode Kruis, om de activiteiten van het Belgische Rode Kruis in Vlaanderen uit te oefenen. Rode Kruis-Vlaanderen beschikt daarbij over eigen bestuursorganen.

Het ontbreekt Rode Kruis-Vlaanderen echter aan eigen rechtspersoonlijkheid. Dit maakt dat Rode Kruis-Vlaanderen niet ten volle haar rol kan opnemen van 'Helper van de Vlaamse Overheid'. Bovendien leidt dit tot discrepanties tussen wie beslist en wie verantwoordelijk is.

Voorts werden binnen de schoot van Rode Kruis-Vlaanderen verschillende organisaties opgericht. Voor (de samenwerking met) deze organisaties – die belangrijke taken opnemen op het vlak van onder meer opleidingen, jeugdwerking en wetenschappelijk onderzoek – ontbreekt op vandaag een duidelijke juridische omkadering.

Om deze redenen is het nodig om rechtspersoonlijkheid te verlenen aan Rode Kruis-Vlaanderen, om de missie en opdrachten van Rode Kruis-Vlaanderen te actualiseren en decretaal te verankeren en om bij decreet een kader te bieden voor (de samenwerking met) de organisaties die opgericht werden binnen de schoot van Rode Kruis-Vlaanderen.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

Middels dit ontwerp van decreet wordt rechtspersoonlijkheid gegeven aan Rode Kruis-Vlaanderen.

Rode Kruis-Vlaanderen wordt zo een rechtspersoon die naast en met het Belgische Rode Kruis opereert, om zo de gelijkaardige missie van beide rechtspersonen uit te voeren. Voor deze samenwerking kunnen overeenkomsten gesloten worden.

Het ontwerp van decreet bevat eveneens bepalingen met betrekking tot de missie, de opdrachten, de werking, het bestuur en de bevoegdheden van Rode Kruis-Vlaanderen.

Implementatie

Het ontwerp van decreet bevat de volgende delegaties aan de Vlaamse Regering:

- de mogelijkheid om bijkomende opdrachten toe te wijzen aan Rode Kruis-Vlaanderen (artikel 4, tweede lid, ontwerp van decreet);
- de mogelijkheid om nadere regels te bepalen voor de samenstelling, de bevoegdheden en de werking van de organen, vermeld in artikel 7, §1 (artikel 7, §3, ontwerp van decreet);
- de aanwijzing van een afgevaardigde die deel kan nemen aan de vergaderingen van de algemene vergadering (artikel 7, §4, ontwerp van decreet).

C. Totstandkomingsprocedure

Het gunstige advies van de Inspectie van Financiën werd bekomen op 19 september 2023.

Het voorontwerp van decreet werd aangepast aan het wetgevingsadvies nr. 2023/378 van 20 september 2023.

De Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin heeft advies gegeven op 20 oktober 2023.

De Raad van State heeft advies nr. 74.748/3 gegeven op 1 februari 2024.

Bespreking van het advies van de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

In het advies van de Vlaamse Raad voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (hierna: Vlaamse Raad WVG) van 20 oktober 2023 is de Vlaamse Raad WVG positief over voorliggend voorontwerp van decreet.

De Vlaamse Raad WVG stelt vast dat Rode Kruis-Vlaanderen zelf gevraagd heeft om stappen te ondernemen nemen om rechtspersoonlijkheid toe te kennen en vindt het goed dat de Vlaamse Gemeenschap ingegaan is op deze vraag.

Voorliggend voorontwerp van decreet zal naar inschatting van de Vlaamse Raad WVG bovendien geen praktische gevolgen hebben voor burgers, en in het bijzonder voor personen met zorg- en ondersteuningsbehoeften.

Tot slot uit de Vlaamse Raad WVG zich ook positief over de administratieve en structurele vereenvoudigingen die gerealiseerd zullen worden door het voorontwerp en de actualisering van de missie en opdrachten van Rode Kruis-Vlaanderen.

Bespreking van het advies van de Raad van State

Het advies nr. 74.748/3 van de Raad van State over voorliggend ontwerp van decreet werd bekomen op 1 februari 2024.

Bevoegdheidsverdeling

In randnummer 4 tot en met 7 van zijn advies, behandelt de Raad van State de bevoegdheid van de decreetgever.

De Raad wijst er op dat bepaalde aspecten van de missie en opdrachten uit het voorontwerp ook betrekking hebben op activiteiten die verband houden met de bevoegdheden van de federale overheid voor de krijgsmacht in organieke en functionele zin, de civiele veiligheid, de dringende geneeskundige hulpverlening en de residuaire bevoegdheid inzake volksgezondheid.

Dat is volgens de Raad bijvoorbeeld het geval voor de hulpverlening in gewapende conflicten. Toch sluit de Raad niet uit dat aspecten van die hulpverlening ook kunnen kaderen in de bevoegdheden van de gemeenschappen.

Over de openbare dienstverlening voor de inzameling en regelmatige voorziening van bloed en afgeleide producten en de ondersteuning van stamceltransplantaties en het uitvoeren van testen in klinische biologie (respectievelijk artikel 4, eerste lid, 4° en 5°, van het voorontwerp) stelt de Raad dat ze betrekking hebben op de federale residuaire bevoegdheid inzake volksgezondheid en dat zij weggelaten moeten worden uit het voorontwerp.

Punt 7° en 10°, van het eerste lid van artikel 4, eerste lid, van het voorontwerp zouden volgens de Raad dan weer deels betrekking hebben op federale bevoegdheden en gedeeltelijk ingeperkt moeten worden.

Voor enkele overige opdrachten, merkt de Raad op dat ze bevoegdheidsconform geïnterpreteerd moeten worden (artikel 4, eerste lid, 3°, 6°, en 8°, van het voorontwerp van decreet).

De Raad maakt eenzelfde bevoegdheidsvoorbehoud voor opdrachten die later nog bepaald worden door de Vlaamse Regering of door Rode Kruis-Vlaanderen.

In navolging van deze opmerkingen van de Raad van State wordt bevestigd dat het niet de bedoeling van de decreetgever is om aangelegenheden te regelen die kaderen binnen de bevoegdheden van de federale overheid. Voor die aangelegenheden, zal echter wel ingezet worden op een nauwe samenwerking met andere rechtspersonen die dit als opdracht hebben, zoals het Belgische Rode Kruis.

Met voorliggend voorontwerp van decreet was het initieel de bedoeling van de Vlaamse Gemeenschap om de huidige realiteit zoveel mogelijk te benaderen in de opdrachten die werden toegekend aan Rode Kruis-Vlaanderen. De opmerkingen van de Raad inzake de bevoegdheidsverdeling, doorkruisen die realiteit en vergen dat toch een opdeling in de opdrachten wordt gemaakt.

De opdrachten van Rode Kruis-Vlaanderen, vermeld in artikel 4, eerste lid 4°, en 5°, van het voorontwerp worden daarom in reactie op het advies van de Raad volledig geschrapt uit het ontwerp.

In artikel 3 en in artikel 4, eerste lid, 1°, 2°, 7° en 10°, van het voorontwerp (artikel 4, eerste lid, 1°, 2°, 5° en 8°, van het aangepaste ontwerp) wordt naar aanleiding van het advies van de Raad geëxpliciteerd dat de opdrachten enkel betrekking hebben op de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap. Door te expliciteren dat Rode Kruis-Vlaanderen de missie en de voormelde opdrachten enkel kan uitvoeren binnen de grenzen van de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap, wordt verduidelijkt dat de federale bevoegdheden inzake krijgsmacht in organieke en functionele zin, de civiele veiligheid, de dringende geneeskundige hulpverlening niet gevat zijn door voorliggend ontwerp van decreet. Tegelijk blijft de formulering van de missie en de voormelde opdrachten afdoende ruim om Rode Kruis-Vlaanderen in staat te stellen een gepast antwoord te bieden op verschillende situaties die zich kunnen voordoen. Bovendien laat de aangepaste formulering toe om de missie en opdrachten van Rode Kruis-Vlaanderen evolutief af te stemmen op eventuele veranderingen in de staatsstructuur.

Artikel 3, 1°, en artikel 4, eerste lid, 1° en 2°, dienen dan ook zo begrepen te worden dat ze betrekking hebben op de aspecten van hulpverlening in gewapende conflicten waarvoor de gemeenschappen bevoegd zijn. De Raad heeft immers in randnummer 5.1. van het advies zelf aanvaard dat de gemeenschappen wel degelijk ook ten dele bevoegd kunnen zijn voor aspecten van hulpverlening, naar aanleiding van gewapende conflicten.

Ook het verlenen van verschillende hulp- en vervoersdiensten en meewerken aan de organisatie van dringende hulpverlening ingeval van rampen en crisissen is zeer ruim en valt niet noodzakelijk samen met respectievelijk de dringende geneeskundige hulpverlening of de civiele veiligheid. Ter illustratie wordt gedacht aan de inzet van de hulp van Rode Kruis-Vlaanderen in de woonzorgcentra in crisissituaties, bijvoorbeeld bij een pandemie, zoals ingeval van COVID-19. De

draagwijdte van deze opdrachten wordt ter verwerking van het advies van de Raad eveneens uitdrukkelijk in het decreet beperkt tot de aangelegenheden die kaderen in de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap.

Ook de overige opdrachten die mogelijk gedeeltelijk betrekking zouden kunnen hebben op federale bevoegdheden dienen bevoegdheidsconform geïnterpreteerd te worden, zoals de Raad zelf reeds stelt in randnummer 5.5.

Hoewel de opdrachten van Rode Kruis-Vlaanderen in navolging van het advies van de Raad van State gedeeltelijk ingeperkt zijn en bevoegdheidsconform gelezen moeten worden, kan Rode Kruis-Vlaanderen nog steeds samenwerken met andere rechtspersonen, die desgevallend aanvullende bevoegdheden genieten. Enkel zo kan de huidige realiteit benaderd worden, wat overigens de initiële bedoeling van het voorliggende decreet was, zonder dat de bevoegdheidsverdeling een obstakel dient te vormen in de praktijk. Om de huidige realiteit maximaal te vatten en de samenwerking met andere rechtspersonen decretaal te verankeren, wordt in artikel 6 van het voorontwerp van decreet uitdrukkelijk bepaald dat Rode Kruis-Vlaanderen, dat alle activiteiten kan verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de verwezenlijking van de missie en opdrachten, vermeld in artikel 3 en 4, ook samenwerkingsverbanden kan aangaan met andere rechtspersonen. Gelet op de sterke samenhang met de missie en opdrachten, vermeld in artikel 3 en 4, wordt de bepaling bovendien verplaatst en hoger opgenomen in artikel 5 van het voorliggende ontwerp van decreet.

Dit zal bijvoorbeeld toelaten dat Rode Kruis-Vlaanderen samenwerkt en afstemt met het Belgische Rode Kruis over de internationale vertegenwoordiging in het kader van de Internationale Rode Kruis- en Rode Halvemaanbeweging. In randnummer 5.2. merkte de Raad immers op niet te kunnen zien hoe een afzonderlijke vorm van internationale vertegenwoordiging vanuit Rode Kruis-Vlaanderen zou worden opgezet, rekening houdend met de internationale vertegenwoordiging die reeds bestaat bij het Belgische Rode Kruis. Doordat de Vlaamse Gemeenschap op grond van artikel 167, §1, van de Grondwet bevoegd is om de internationale samenwerking te regelen voor de aangelegenheden waarvoor zij door of krachtens de Grondwet materieel bevoegd is en Rode Kruis-Vlaanderen bijgevolg ook binnen haar bevoegdheden kan belasten met opdrachten die kaderen in die bevoegdheden, kan Rode Kruis-Vlaanderen ook opdrachten inzake internationale samenwerking krijgen bij voorliggend ontwerp van decreet. Bijgevolg ontstaat een interdependentie tussen het Belgische Rode Kruis en Rode Kruis-Vlaanderen voor de internationale vertegenwoordiging in het kader van de Rode Kruis- en Rode Halvemaanbeweging.

In het kader van de bevoegdheden wijst de Raad er tot slot op dat het verzekeren en bevorderen van openbarebibliotheekactiviteiten in ziekenhuizen, andere verzorgingsinstellingen en opvangcentra, en bij de mensen thuis bovendien niet

kadert binnen de bevoegdheden inzake het gezondheidsbeleid, maar wel binnen de bevoegdheden inzake culturele aangelegenheden.

Deze opmerking van de Raad is terecht. In navolging van deze opmerking van de Raad wordt hieronder in titel D. van de memorie van toelichting toegevoegd dat het decreet ook deels betrekking heeft op de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap inzake culturele aangelegenheden.

Helper van de overheid

Daarenboven stelt de Raad van State dat de zinsnede „, als helper van de overheid in de zin van de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 en de aanvullende Protocollen bij die verdragen,“, weggelaten dient te worden.

Deze opmerking van de Raad wordt echter niet gevolgd omdat de Raad een te restrictieve invulling geeft aan het begrip “helper van de overheid in de zin van de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949 en de aanvullende Protocollen bij die verdragen”.

Hoewel het concept “Helper van de Overheid” oorspronkelijk in 1863 enkel betrekking had op de ondersteuning door het Rode Kruis van de medische diensten van het leger om te zorgen voor gewonde en zieke soldaten, is dit begrip doorheen de jaren sterk geëvolueerd en werd steeds meer ruimte gelaten aan overheden om dit zelf in te vullen.

Het principe “helper van de overheid”, zoals het in 1863 ontstond en later gecodificeerd werd in de daarop volgende Conventies van Genève, kreeg door de jaren heen een steeds ruimere invulling, omdat “Nationale Rode Kruis Verenigingen” meer andere activiteiten begonnen te ontwikkelen.

Reeds in 1919 werd deze bredere rol vastgelegd in de Covenant of the League of Nations :

“The Members of the League agree to encourage and promote the establishment and co-operation of duly authorised voluntary national Red Cross organisations having as purposes the improvement of health, the prevention of disease and the mitigation of suffering throughout the world.”

Onmiddellijk na de Tweede Wereldoorlog werd de unieke aard van de link tussen een overheid en haar Nationale Vereniging ook bevestigd door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties.

Tegelijkertijd werd het begrip “Helper” ook toegepast op alle activiteiten van de Nationale Verenigingen en niet enkel op het helpen van gewonde en zieke soldaten.

In dit proces verloor het begrip van het concept "Helper van de overheid" zijn initiële accuraatheid.

In 1965 werden de Fundamentele Principes van de Rode Kruis Beweging via diens Statuten goedgekeurd door alle lidstaten bij de Conventies van Genève. Hierin werd de ruimere missie van het Rode Kruis bijgevolg universeel vastgelegd:

"Proclaims that the National Red Cross and Red Crescent Societies, the International Committee of the Red Cross and the International Federation of Red Cross and Red Crescent Societies together constitute a worldwide humanitarian movement, whose mission is to prevent and alleviate human suffering wherever it may be found, to protect life and health and ensure respect for the human being, in particular in times of armed conflict and other emergencies, to work for the prevention of disease and for the promotion of health and social welfare, to encourage voluntary service and a constant readiness to give help by the members of the Movement, and a universal sense of solidarity towards all those in need of its protection and assistance."

En:

"ARTICLE 4 Conditions for recognition of National Societies

In order to be recognized in terms of Article 5, paragraph 2 b) as a National Society, the Society shall meet the following conditions:

[...]

3. Be duly recognized by the legal government of its country on the basis of the Geneva Conventions and of the national legislation as a voluntary aid society, auxiliary to the public authorities in the humanitarian field.

[...]".

Hoe dit principe van "Helper van de Overheid" vervolgens ingevuld werd, bleef verschillen van land tot land. Het ene land interpreteerde dit strikt tot bijstand aan de medische diensten van het leger voor de verzorging van gewonde en zieke soldaten. Anderen benadrukten het liefdadigheidskarakter en hielden dit zo gescheiden mogelijk van de overheid. Nog anderen beschouwden de Nationale Verenigingen tot bijna geïntegreerd in de publieke dienstverlening. Gelet op deze verscheidenheid, heeft het IFRC hierover vervolgens een onderzoek gevoerd, gepubliceerd in 2003.

Vervolgens werd de rol van "Helper van de Overheid" verder verduidelijkt en vastgelegd in de Tweede Resolutie van de 30ste Internationale Conferentie :

"Public authorities and the National Societies as auxiliaries enjoy a specific and distinctive partnership, entailing mutual responsibilities and benefits, and based on international and national laws, in which the national public authorities and the National Society agree on the areas in which the National Society supplements or substitutes for public humanitarian services; the National Society must be able to deliver its humanitarian services at all times in conformity with the Fundamental Principles, in particular those of neutrality and independence, and with its other

obligations under the Statutes of the Movement as agreed by States at the International Conference."

Dit principe werd vervolgens nog verder uitgewerkt in de Vierde Resolutie van de 31st Internationale Conferentie.

De resoluties van de Internationale Conferenties zijn bindend voor alle lidstaten bij de Conventies van Genève.

Het komt bijgevolg aan de decreetgever en Rode Kruis-Vlaanderen toe om te bepalen in welke mate het nieuwe Rode Kruis-Vlaanderen kan optreden als "Helper van de Vlaamse Overheid" op humanitair vlak.

Toezicht op Rode Kruis-Vlaanderen

In randnummer 8 merkt de Raad van State op dat conform artikel 9 van de "Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der Instellingen" (hierna: "BWHI"), ook de samenstelling, bevoegdheid, werking en het toezicht op Rode Kruis-Vlaanderen door de Vlaamse Gemeenschap geregeld moet worden. De essentiële elementen daarvan moeten bij decreet geregeld zijn. Met artikel 3 en 4 en door de aanvullende toepassing van de regelgeving inzake verenigingen zonder winstoogmerk, zijn de opdrachten, samenstelling en werking van Rode Kruis-Vlaanderen volgens de Raad voldoende geregeld. Het toezicht daarentegen, wordt niet geregeld in het voorontwerp. De Raad stelt dat uitdrukkelijk voorzien moet worden in een (aangepaste) vorm van overheidstoezicht.

In navolging van deze opmerking wordt artikel 7 van het decreet aangepast en wordt voorzien in een toezichtregeling ten aanzien van Rode Kruis-Vlaanderen. Meer bepaald duidt de Vlaamse Regering een afgevaardigde aan die met raadgevende stem de vergaderingen van de algemene vergadering van Rode Kruis-Vlaanderen kan bijwonen en vanuit die positie bovendien informatie en documentatie kan opvragen die noodzakelijk zijn om toezicht te houden op de uitvoering van het decreet en de uitvoeringsbesluiten.

Deze regeling, in combinatie met de goedkeuring van de statuten van Rode Kruis-Vlaanderen door de Vlaamse Regering, moet de Vlaamse Gemeenschap toelaten om structureel geïnformeerd te blijven over de activiteiten van Rode Kruis-Vlaanderen, om bijkomende informatie op te vragen en desgevallend om tijdig in te kunnen grijpen. Deze regeling sluit aan bij het toezicht op het Belgische Rode Kruis, zoals dat momenteel geregeld is in de statuten van deze laatste. Het is een bewuste keuze om het toezicht niet nog verdergaand te regelen om toch ook de onafhankelijkheid van Rode Kruis-Vlaanderen te blijven waarborgen. Dit wordt ook nogmaals toegelicht bij de artikelsgewijze commentaar van artikel 7.

Op dit moment wordt niet voorzien in een structurele financiering vanuit de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van Rode Kruis-Vlaanderen. Wanneer in de toekomst echter alsnog in dergelijke financiering voorzien zou worden, kan daarbij het nodige financieel toezicht ontwikkeld worden. Voor andere subsidiestromen die Rode Kruis-Vlaanderen op grond van andere sectorale regelgeving (reeds) verkrijgt, dienen uiteraard de toezichtmechanismen uit de betreffende regelgeving in acht genomen te worden.

Aanstelling en bevoegdheden gedelegeerde bestuurder

In randnummer 12 van het advies stelt de Raad dat de aanstelling en de bevoegdheden van de gedelegeerde bestuurder (in grote lijnen) in het voorontwerp bepaald moeten worden, gelet op het legaliteitsbeginsel vervat in artikel 9 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, vooraleer de nadere uitwerking ervan kan worden overgelaten aan de Vlaamse Regering. Bovendien zou daarbij volgens de Raad moeten worden aangesloten bij wat in de statuten van het Belgische Rode Kruis is bepaald over de gedelegeerde bestuurders.

In navolging van deze opmerking van de Raad wordt artikel 7 van het ontwerp van decreet aangevuld en worden de aanstelling, de benoeming, het ontslag, de taken en bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder geregeld in een nieuwe paragraaf 2.

De Raad stelt bovendien dat de Vlaamse Gemeenschap niet over de bevoegdheid beschikt om de samenstelling, bevoegdheid, werking van en het toezicht op het Belgische Rode Kruis te regelen.

Zoals reeds gesteld in de algemene toelichting bij voorliggend ontwerp, betreft het ontwerp enkel een regeling van Rode Kruis-Vlaanderen en niet van het Belgische Rode Kruis. Bijgevolg heeft het ontwerp geen impact op het vermogen van het Belgische Rode Kruis, noch bevat het een regeling voor de werking, samenstelling en bevoegdheid van of het toezicht op het Belgische Rode Kruis.

Gebruik van het embleem en de benaming van het Rode Kruis

Tot slot vermeldt de Raad dat artikel 8 van het voorontwerp moet worden begrepen in het licht van de bestaande bepalingen in de Verdragen van Genève over het gebruik van het embleem en de benaming van het Rode Kruis en de ermee samenhangende wetsbepaling en daar geen afbreuk aan kan doen.

Deze opmerking van de Raad is evident. Bijgevolg wordt herhaald dat het voorliggende ontwerp van decreet net als doel heeft om het gebruik van het embleem door Rode Kruis-Vlaanderen mogelijk te maken in overeenstemming met de voormelde verdragen.

Artikel 44 van het Eerste Verdrag van Genève voor de verbetering van het lot der gewonden en zieken, zich bevindende bij de strijdkrachten ten velde van 12 augustus 1949 stelt namelijk dat het gebruik van het Rode Kruis-embleem tweërlei is:

"With the exception of the cases mentioned in the following paragraphs of the present Article, the emblem of the Red Cross on a white ground and the words "Red Cross", or "Geneva Cross" may not be employed, either in time of peace or in time of war, except to indicate or to protect the medical units and establishments, the personnel and material protected by the present Convention and other Conventions dealing with similar matters. The same shall apply to the emblems mentioned in Article 38, second paragraph, in respect of the countries which use them. The National Red Cross Societies and other Societies designated in Article 26 shall have the right to use the distinctive emblem conferring the protection of the Convention only within the framework of the present paragraph.

Furthermore, National Red Cross (Red Crescent, Red Lion and Sun) Societies may, in time of peace, in accordance with their national legislation, make use of the name and emblem of the Red Cross for their other activities which are in conformity with the principles laid down by the International Red Cross Conferences. When those activities are carried out in time of war, the conditions for the use of the emblem shall be such that it cannot be considered as conferring the protection of the Convention, the emblem shall be comparatively small in size and may not be placed on armlets or on the roofs of buildings.

The international Red Cross organizations and their duly authorized personnel shall be permitted to make use, at all times, of the emblem of the Red Cross on a white ground.

As an exceptional measure, in conformity with national legislation and with the express permission of one of the National Red Cross (Red Crescent, Red Lion and Sun) Societies, the emblem of the Convention may be employed in time of peace to identify vehicles used as ambulances and to mark the position of aid stations exclusively assigned to the purpose of giving free treatment to the wounded or sick."

In geval van gewapend conflict heeft het embleem aldus een beschermende functie. In vreedstijd heeft het een indicatieve functie ter aanduiding dat de desbetreffende persoon of voorwerp/goed dat het embleem draagt verbonden is met de Rode Kruis Beweging.

Het is aan de lidstaten bij het Verdrag van Genève om correct gebruik van het Rode Kruis-embleem te regelen en af te dwingen. België heeft dit gedaan door middel van de Wet van 4 juli 1956.

Het nieuwe Rode Kruis-Vlaanderen dient, als onderdeel van de Rode Kruis-beweging in België, ook gebruik te kunnen maken van het Rode Kruis-embleem ten indicatieve titel.

De wet van 4 juli 1956 tot bescherming van de benaming "Rode Kruis" alsook de tekens en emblemen van het Rode Kruis bestraft elk gebruik dat niet verenigbaar is met de internationale verdragen die het gebruik ervan regelen. Het verwijzen naar de benaming "Rode Kruis-Vlaanderen" is niet strijdig met de Conventies van Genève, vermits het gebruik van de naam en het embleem van het Rode Kruis, buiten de gewapende conflicten, overeenkomstig de nationale wetgeving (waaronder de decretale wetgeving) geschiedt.

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap

Dit ontwerp van decreet kadert binnen de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap.

Op 19 juli 1983 stelde de toenmalige Gemeenschapsminister van Gezondheidsbeleid enkele vragen aan de afdeling administratie van de Raad van State over 'de impact van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen op het wettelijk statuut van het Rode Kruis van België'.

In reactie op deze vraag, heeft de Raad van State bevestigd dat de doeleinden van het Belgische Rode Kruis, zoals aangehaald in artikel 3 van de toenmalige statuten van het Belgische Rode Kruis, persoonsgebonden aangelegenheden zijn die behoren tot het gezondheidsbeleid of de bijstand aan de personen, als vermeld in artikel 5, §1, I en II, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980. Het gaat dus in principe om gemeenschapsbevoegdheden, behalve wat betreft eventuele aangelegenheden die uitdrukkelijk door de bijzondere wet voorbehouden zijn voor de federale overheid (zoals gezondheidszorgberoepen, ..).

Bijgevolg kan de Vlaamse Gemeenschap rechtspersoonlijkheid verlenen aan Rode Kruis-Vlaanderen. In het voormelde advies stelde de Raad namelijk:

*"Het verlenen van de rechtspersoonlijkheid behoort tot de bevoegdheid van de wetgever en kan derhalve niet geschieden bij wijziging van de statuten, ook niet wanneer deze statuten door de Koning goedgekeurd worden. Ter zake zijn alleen de Vlaamse en de Franse decretale wetgever bevoegd om resp. aan de Vlaamse en aan de Franse afdeling van het Belgische Rode Kruis de rechtspersoonlijkheid toe te kennen. Of de beide rechtspersonen dan ondergebracht kunnen worden in de instelling van openbaar nut waaraan de wet van 30 maart 1891 de rechtspersoonlijkheid heeft verleend, is een vraag die alleen door voornoemde decretale wetgevers kan opgelost worden. Het behoort tot de bevoegdheid van de afdeling wetgeving van de Raad van State om bij het onderzoek van de ontwerpen van voorontwerp van decreet die haar in dit verband zouden worden voorgelegd, over dit rechtsprobleem advies uit te brengen."*²

---

² Adv. RvS., afdeling Administratie, nr. A.30.590/VII-9-893, van 2 maart 1984, p. 12.

In advies nr. 74.748/3 wijst de Raad er terecht op dat het decreet ook gedeeltelijk betrekking heeft op culturele aangelegenheden, vermeld in artikel 4 Bijzondere Wet van 8 augustus 1980, wat eveneens een bevoegdheid van de gemeenschappen is.

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel spreekt voor zich en behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 2

Met dit artikel wordt, vanaf de datum van publicatie van de statuten in het Belgisch Staatsblad, een rechtspersoon *sui generis* opgericht, die de naam Rode Kruis-Vlaanderen zal dragen. De missie van Rode Kruis-Vlaanderen is gebaseerd op de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, en de aanvullende Protocollen bij deze verdragen waartoe België is toegetreten. De Fundamentele Beginselen van de Internationale Rode Kruis- en Rode Halvemaanbeweging van menselijkheid, onpartijdigheid, neutraliteit, onafhankelijkheid, vrijwilligheid, eenheid en universaliteit, zijn ook van toepassing op Rode Kruis-Vlaanderen.

Zoals dat conform artikel 1 van de Basiswet ook het geval is voor het Belgische Rode Kruis, dienen de statuten van Rode Kruis-Vlaanderen, en elke wijziging van die statuten, ter goedkeuring te worden voorgelegd aan de regering. In het geval van Rode Kruis-Vlaanderen moet de Vlaamse Regering haar goedkeuring verlenen.

Naast de regels, vermeld in dit decreet en in eventuele uitvoeringsbesluiten van dit decreet, zijn aanvullend de regels van toepassing die conform het gemeen vennootschaps- en verenigingsrecht gelden voor verenigingen zonder winstogmerk.

Dit artikel bepaalt tot slot dat Rode Kruis-Vlaanderen beschouwd wordt als vereniging zonder winstogmerk, indien dit een voorwaarde is voor het verkrijgen van erkenningen of subsidies.

Gelet op het *sui generis* karakter van Rode Kruis-Vlaanderen, dat geëxpliciteerd wordt in het eerste lid van dit artikel, is de taks, vermeld in artikel 147 van het Wetboek der successierechten, niet van toepassing op Rode Kruis-Vlaanderen. Ook het Belgische Rode Kruis is niet onderworpen aan deze taks.

Artikel 3

Dit artikel bepaalt de missie van de rechtspersoon Rode Kruis-Vlaanderen.

De rol van de rechtspersoon Rode Kruis-Vlaanderen als 'Helper van de Vlaamse Overheid' wordt in dit artikel decretaal verankerd. Het statuut 'Helper van de Overheid' is een uniek statuut voor de Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen op basis van de Verdragen van Genève van 12 augustus 1949, en de aanvullende Protocollen bij deze verdragen. Het is een uniek kenmerk van de Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen dat hen onderscheidt van andere organisaties.

De rol van 'Helper van de Overheid' wordt als volgt gedefinieerd in de Tweede Resolutie van de 30ste Conventie van Genève, 26-30 november 2007:

"a specific and distinctive partnership, entailing mutual responsibilities and benefits, and based on international and national laws, in which the national public authorities and the National Society agree on the areas in which the National Society supplements or substitutes for public humanitarian services."

Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen zijn geen niet-gouvernementele organisaties, gezien elk van hen een specifiek en onderscheidend partnerschap heeft met hun overheden. Ze zijn tegelijkertijd ook geen onderdeel van de overheid en ze moeten in staat zijn steeds hun humanitaire taken ten aanzien van kwetsbare personen uit te voeren in overeenstemming met de Fundamentele Beginselen van de Rode Kruis- en Rode Halvemaanbeweging. De rol van 'Helper van de Overheid' is de uitdrukking van deze unieke status en geeft iedere Rode Kruisvereniging de mogelijkheid om nauw samen te werken met de overheid op het vlak van humanitaire zaken en tegelijk haar onafhankelijkheid te behouden.

Het is in de eerste plaats de taak van de overheid om humanitaire hulp te bieden aan de zwakkeren op hun grondgebied. Het is de primaire taak van de Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen om hun overheid daarin bij te staan. Gelet op de status 'Helper van de Overheid' hebben de Rode Kruis- en Rode Halvemaanverenigingen bijgevolg de verplichting om ieder verzoek van hun overheid om humanitaire activiteiten op te nemen binnen hun mandaat ernstig te overwegen. Overheden dienen evenwel de onafhankelijkheid van de vereniging te erkennen en dienen zich ervan te onthouden om hun vereniging activiteiten te laten verrichten welke in strijd zouden zijn met de Fundamentele Beginselen of de Statuten van de Rode Kruis- en Rode Halvemaanbeweging.

Artikel 4

Dit artikel lijst de opdrachten van Rode Kruis-Vlaanderen op.

Deze opdrachten zijn in overeenstemming met de Fundamentele Beginselen van de Internationale Rode Kruis- en Rode Halvemaanbeweging. Er wordt voor geopteerd om de opdrachten van Rode Kruis-Vlaanderen *in extenso* decretaal op

lijsten en niet louter te werken met een verwijzing naar de statuten. Door deze opdrachten in het decreet op te nemen, worden de opdrachten van Rode Kruis-Vlaanderen, als Helper van de Vlaamse Overheid, decretaal verankerd en overzichtelijk weergegeven. Dit komt de duidelijkheid en de rechtszekerheid ten goede.

De Vlaamse Regering kan deze opdrachten nader preciseren en kan bijkomende opdrachten toewijzen aan Rode Kruis-Vlaanderen voor zover die opdrachten bijdragen aan de missie, vermeld in artikel 3 en voor zover in overeenstemming met de Fundamentele Beginselen zoals vermeld in artikel 2. Rode Kruis-Vlaanderen kan zelf in haar statuten ook nog bijkomende opdrachten bepalen, op voorwaarde dat die kaderen binnen de missie, vermeld in artikel 3 en voor zover in overeenstemming met de Fundamentele Beginselen zoals vermeld in artikel 2.

Onder punt 1° en 2° wordt opgenomen dat Rode Kruis-Vlaanderen ingeval van gewapend conflict optreedt op elk gebied bepaald door de Verdragen van Genève en hun Aanvullende Protocollen, in het belang van alle oorlogsslachtoffers, zowel burgers als militairen, en dat Rode Kruis-Vlaanderen daartoe in vreedstijd de nodige voorbereidingen doet.

Punt 3° bepaalt dat Rode Kruis-Vlaanderen bijdraagt tot de verbetering van de gezondheid, het voorkomen van ziekten en het verzachten van het lijden door middel van vormings-, ontwikkelings- en hulpprogramma's. Gelet op artikel 128, §2, en 167, §1, van de Grondwet, kunnen deze opdrachten door Rode Kruis-Vlaanderen worden uitgevoerd zowel in het Nederlandse taalgebied en het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad als daarbuiten, in functie van de behoeften ter plaatse.

Onder punt 4°, waarin staat dat het Rode Kruis-Vlaanderen sociale programma's in de brede zin van het woord opzet, wordt onder andere, maar niet enkel, verstaan:

- vakantiemogelijkheden bieden;
- opvangplaatsen voorzien voor asielzoekers;
- hulpmiddelen uitlenen;
- voedsel, kledij en verblijfplaatsen voorzien voor behoeftigen;
- vermisten opsporen met het oog op hereniging met verwanten.

Onder vervoers- en hulpdiensten, als vermeld in punt 5°, wordt bijvoorbeeld ook het organiseren van niet-dringend patiëntenvervoer verstaan.

Punt 6° voorziet als opdracht het medisch en paramedisch omkaderen van evenementen georganiseerd door derden, zoals sportwedstrijden, concerten en bijeenkomsten.

Punt 7° gaat over het ondersteunen van activiteiten via (wetenschappelijk) onderzoek.

Punt 8° omvat het meewerken aan de organisatie van dringende hulpverlening in het kader van rampen van eender welke aard en in het kader van crisissen van eender welke aard waarbij de gezondheid, veiligheid of het welzijn van mensen in gevaar is, zowel op internationaal, op nationaal, als op Vlaams en lokaal vlak. Onder dit laatste kan onder andere verstaan worden, het bieden van tijdelijke opvangplaatsen, het verstrekken van maaltijden aan zorgbehoevenden, het bieden van dagelijkse verzorging aan zorgbehoevenden naar aanleiding van een crisis waarbij de gezondheid, veiligheid of het welzijn in het gedrang zijn.

Punt 9° bevestigt de mogelijkheid voor Rode Kruis-Vlaanderen om personeel aan te werven, op te leiden en ter beschikking te stellen voor het vervullen van de toevertrouwde taken en voorziet ook in de opdracht om vrijwilligers te werven en op te leiden.

Punt 10° en 11° bepalen de opdrachten inzake opleidingen en vormingen en het stimuleren van deelneming aan de activiteiten van Rode Kruis-Vlaanderen, met inbegrip van het opzetten van een jeugdwerking. De opleidingen en vormingen, vermeld in punt 10°, dienen onder meer om eerste hulp bij ongevallen en het voorkomen van ongevallen aan te leren en om gezonde en veilige levensstandaarden te promoten.

In punt 12° wordt de opdracht opgenomen om de Fundamentele Beginselen van de Internationale Rodekruis- en Rode Halvemaanbeweging en het Internationaal Humanitair Recht te verspreiden.

Punt 13° tot slot gaat in op de bibliotheekactiviteiten in verzorgingsinstellingen, opvangcentra en bij patiënten thuis.

Artikel 5

Dit artikel regelt verschillende mogelijkheden van het Rode Kruis-Vlaanderen in de uitvoering van haar missie en taken:

- Rode Kruis-Vlaanderen kan vrij alle activiteiten verrichten die rechtstreeks of onrechtstreeks bijdragen tot de verwezenlijking van voormelde missie en voormelde taken;
- Rode Kruis-Vlaanderen kan vrij roerende en onroerende goederen verkopen en bezwaren met zakelijke en contractuele rechten;
- Rode Kruis-Vlaanderen kan vrij schenkingen en legaten aanvaarden.

Deze bepaling moet verduidelijken dat Rode Kruis-Vlaanderen niet gebonden is door de beperkingen, vermeld in artikel 3 van de Basiswet en in de uitvoeringsbesluiten van de Basiswet.

Daarenboven stelt dit artikel uitdrukkelijk dat Rode Kruis-Vlaanderen samenwerkingsverbanden met andere rechtspersonen kan aangaan. In de reactie op het advies van de Raad van State wordt reeds toegelicht dat een nauwe samenwerking tussen het Belgische Rode Kruis en Rode Kruis-Vlaanderen op verschillende vlakken belangrijk zal zijn. Op die manier wordt ook de huidige werking van het Rode Kruis in België gefaciliteerd.

Artikel 6

Dit artikel bepaalt dat Rode Kruis-Vlaanderen voor de uitvoering van haar opdrachten:

- organisaties kan oprichten die mee de opdrachten, vermeld in artikel 4, uitvoeren;
- beroep kan doen op de volgende bestaande organisaties die gelijkaardige opdrachten hebben:
  - vzw Zorgbib Rode Kruis-Vlaanderen
  - vzw Rode Kruis-Vlaanderen Internationaal
  - vzw Rode Kruishotel
  - vzw Rodekruisvakanties
  - vzw Jeugd Rode Kruis
  - vzw Vormingsinstituut Rode Kruis-Vlaanderen
  - Private stichting Onderzoeks- en Ontwikkelingsfonds Rode Kruis-Vlaanderen

Indien het Rode Kruis-Vlaanderen gebruik maakt van de mogelijkheden, vermeld in dit artikel, coördineert Rode Kruis-Vlaanderen de activiteiten van deze organisaties.

Indien Rode Kruis-Vlaanderen met voormelde organisaties overeenkomsten sluit die strekken tot de inbreng van de organisaties in Rode Kruis-Vlaanderen, blijven de erkenningen en subsidies van de organisaties onverlet.

Artikel 7

Dit artikel regelt het bestuur van Rode Kruis-Vlaanderen, meer bepaald welke organen Rode Kruis-Vlaanderen besturen. De organen zijn de algemene vergadering, het bestuursorgaan en de gedelegeerd bestuurder.

In navolging van het advies van de Raad van State regelt voorliggend artikel eveneens de de benoeming, de taken en de bevoegdheden van de gedelegeerd bestuurder.

De regels voor de samenstelling, werking en bevoegdheden van voormelde organen, kunnen echter nader bepaald worden door de Vlaamse Regering.

Tot slot regelt dit artikel ook het toezicht op Rode Kruis-Vlaanderen vanuit de Vlaamse Gemeenschap. De Vlaamse Regering kan een afgevaardigde aanwijzen die de algemene vergadering van Rode Kruis-Vlaanderen mag bijwonen met raadgevende stem. De afgevaardigde kan door de deelname aan de algemene vergadering alle informatie en documenten van Rode Kruis-Vlaanderen opvragen die noodzakelijk zijn om toezicht uit te oefenen op de naleving van dit decreet en van de besluiten van de Vlaamse Regering krachtens dit decreet.

Dit is een beperkte vorm van toezicht die als proportioneel beschouwd wordt in het licht van het Fundamentele Beginsel van onafhankelijkheid van de Rode Kruis Beweging en haar verenigingen. Rode Kruis-Vlaanderen dient, terwijl deze 'Helper van de Vlaamse Overheid' is op humanitair vlak, ten allen tijde haar onafhankelijkheid te behouden zodat zij steeds in de mogelijkheid is om te handelen conform de Fundamentele Beginselen. Deze onafhankelijkheid is een waardevol en onontbeerlijk middel voor Rode Kruis-Vlaanderen om haar taken te kunnen uitvoeren en om het vertrouwen van en de toegang tot de meest kwetsbare "gemeenschappen" te behouden. Het ondersteunen van deze onafhankelijkheid van Rode Kruis-Vlaanderen helpt de overheid om een meer effectieve humanitaire bijstand te garanderen aan de meest kwetsbaren in de maatschappij.

Dit geldt des te meer omdat op dit moment ook niet voorzien is in een structurele financiering vanuit de Vlaamse Gemeenschap ten aanzien van Rode Kruis-Vlaanderen.

Artikel 8

Dit artikel regelt het embleem van het Rode Kruis-Vlaanderen en heeft als doelstelling te vermijden dat Rode Kruis-Vlaanderen strafbaar gesteld kan worden wanneer het in uitvoering van de missie, vermeld in artikel 3 van het ontwerp en de opdrachten, vermeld in artikel 4 van het ontwerp, gebruik maakt van het embleem.

Zoals de Raad van State opwerpt, moet deze bepaling worden begrepen in het licht van de bepalingen in de Verdragen van Genève over het gebruik van het embleem en de benaming van het Rode Kruis en de ermee samenhangende wetsbepaling.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jam JAMBON

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Hilde CREVITS